

På kornet

**MEDLEMSBLAD FOR KORNBØNDENES
INTERESSEORGANISASJON (KIO)**

Nr 2 2016

Årgang 19

Sterke reaksjoner på Dales utspill

Nationen 16. desember

Jordbruket forundret over endringer i kornregulering

Kornbøndenes Interesseorganisasjon er mildt sagt forundret over Dales valg om å flytte kornreguleringa til Landbruksdirektoratet. Småbrukarlaget er også overrasket.

Nationen 9. desember

Nationen 14. desember

**John Lilleborge,
Kornbøndenes
Interesseorganisasjon:**

• – Vi frykter ministeren vil gjøre noko forhasta med marknadsreguleringa og at det går frå vondt til verre om stat eller direktorat tek over. Vi står på ei samvirkebasert marknadsregulering.

Nationen 9. desember

Leder

Må forholde oss til Stortingsmeldingen

Høsten 2016 ble av den stabile sorten i de fleste kornområdene. Det samme kan vel sies om landbrukspolitikken de siste 3 årene. Det er mye «Ja vel, statsråd» i LMD, og så fortsetter regulerings-systemer og avtaleinstitutter, på godt og vondt.

KiO tror ett og annet i norsk landbrukspolitikk kanskje bør endres. Vi har fremmet konkrete forslag, og invitert til dialog. Men i stedet for å bruke årlige beslutningsprosesser til gradvis realitetsorientering og markedstilpassing, valgte regjeringen å skrive en melding til Stortinget.

Resultatet foreligger nå. Blir det regjeringsskifte i 2017 kan meldingen legges rett i arkivet. Meldinger gjennomfører heller intet – det er det proposisjoner, lover og forskrifter som gjør. Men likevel må vi forholde oss til jordbruksmeldingen. Den reflekterer hvor galt det kan gå når byråkrater som ikke vil endre det bestående, må forholde seg til politikere som ikke forstår hva som burde endres, men likevel vil endre noe.

KiOs oppgave er uavhengig av hvem som bemaner statsrådspostene, men vi ønsker oss politikere som evner å møte fremtiden. De endringer i markedssituasjon som hver enkelt bonde står overfor daglig, går verken i 4- eller 8-årsperioder. Det hadde vært å foretrekke at virkeligheten kunne bli reflektert i forenkling og markedsorientering av styringssystemene.

Dagens system har spilt fallitt. Bonden er fortsatt den eneste næringsdrivende som må forhandle med staten for å dekke inn kostnadsøkninger gjennom økte priser. Og som regelmessig får nei, selv om staten har skyld i kostnadsøkningene. Forhandlingsinstituttet er modent for revisjon.

Markedsreguleringsystemet er et sentralt tema i stortingsmeldingen. For korn foreslås det at staten skal ta over, ved Landbruksdirektoratet. Det er med respekt å melde direktoratet ikke kompetent til.

Det bærende prinsippet for samvirkebasert markedsregulering er at regulatorrollen plasseres hos de som har interesse av at den avtalte målprisen tas ut i verdikjeden, og som derfor kollektivt vil bære kostnadene ved å oppnå dette på den samfunnsøkonomisk mest effektive måten.

Målprisen skal skjerme forbrukerne, fordi bøndene er skjermet av enda høyere tollsatser. Dette er fundamentet for markedspolitikken i norsk jordbruk. Da er det meningsløst med statlig markedsregulering. Hvis staten vil styre kornprisen, trenger de ikke først forhandle med jordbruket for å få en målpris så lav som mulig, og deretter ta jobben med å ta denne ut i markedet. Staten har legale virkemidler som er langt billigere: De kan fastsette prisen direkte, slik de gjorde fra 1929 til 1995. Men at det skulle være FrP som ville ha tilbake statlig styring, er uforståelig.

Det er målprisene som er feil i kornsektoren. Det henger sammen med at vi ikke har et fungerende kornsamvirke. Felleskjøpet Agri, som er eneste eier av Norske Felleskjøp, har ikke norske kornbønder som dominerende eiergruppe. I motsetning til for melk og kjøtt er derfor ikke prisambisjonen en begrensning av nivået ved engrossalg til forbrukerne, men en pris fra markedsregulator til kornbonde. Årsaken er selvsagt at alle vet at flertallet av de som styrer felleskjøpene IKKE har «så høy kornpris som mulig» som høyeste ønske.

Da kornmonopolet ble opphevet ønsket landbruksbyråkratene sin vane tro å videreføre mest mulig planøkonomisk styring av kornprisene. «Målprisene» på korn fikk en «omvendt» funksjon: Nærmest et «pålegg» til husdyrbøndene om å betale en gitt pris til kornbøndene.

Før vi kan få et markedsreguleringsystem for kornsektoren som legger til rette for velfungerende konkurranse i verdikjeden, må vi innføre en normal målprisfunksjon for korn på engrosnivå, eller rett og slett oppheve målprisene. Deretter må et kornsamvirke fisjoneres ut av felleskjøpsystemet, og være eid og styrt av kornbønder.

For det er ikke noe galt med innkjøpsamvirkets markedsinteresse i lave kraftfôrkostnader. Det er jordbruksavtalesystemets prisbestemmelser og markedsregulerings praktiske organisering som har åpenbare mangler.

Dette kunne regjeringen bidratt til å rydde opp i. KiO har i flere år spilt inn markedsorienterte forslag. Kanskje har de aldri nådd opp til statsråden. I så fall er han ikke oppgaven voksen. Statsråden som lar seg styre av embetsverket trenger vi ikke i landbrukssektoren.

John Lilleborge, leder KiO

Kornprognoser fra Norske Felleskjøp

Et av ankepunktene rundt markedsreguleringen til statsråd Dale, er prognosearbeidet. I snitt over år er novemberprognosen 0,9 prosent feil, i absolutte tall. Årets tilgangsprognose fra Norske Felleskjøp viser en samlet avling på korn, erter og oljefrø på 1,23 millioner tonn. Avlingsmessig, målt i kilo per dekar, er dette det nest beste kornåret, bare slått av fjorårets resultat.

Tilgang til norsk korn varierer fra år til år. Et godt avlingsår kan bli redusert grunnet mindre areal, og motsatt. Årets samlede tilgangsprognose er 13 prosent over snittet for de siste 5 årene, men 5 prosent under rekordåret i fjor. En feilmargin på prognosen på under 1 prosent er da, i de fleste sine øyne, innertier. Alle aktørene i kornbransjen har også vist sin støtte til markedsregulator i forkant av framleggningen av regjeringens, og statsråd Dales jordbruksmelding. 0,9 prosent tilsvarer 11.000 tonn.

Prognoser for forbruk

Å prognosere tilgang er en kombinasjon av areal * avling, overlagret korn, og hva som skjer i mar-

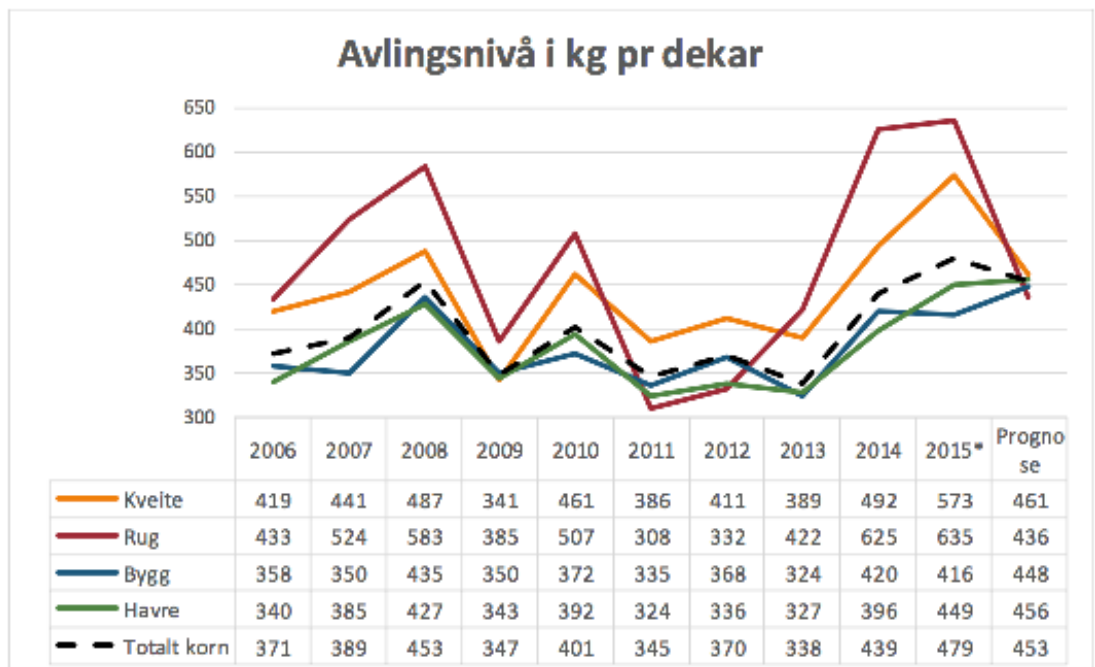
kedet, i forhold til hvor mye som brukes direkte av kornbonden.

Å prognosere forbruk er forventet kraftfôr-salg, forbruk av ulike kornarter (karbohydratråvarer) til ulike dyreslag, og hvordan matkornforbruket utvikler seg.

Dette er noen av punktene som legges inn i regnestykket om hvor store importkvotene skal bli. Samlet trengs 1,7 mill tonn matkorn + karbohydratråvarer til kraftfôr. Av dette beregnes importbehovet til å bli 431.000 tonn det neste året.

Avlingsutvikling

Havre og bygg har økt avlingene fra i fjor, med henholdsvis 7 og 32 kg/daa. Hveteavlingene har

gått ned 112 kg, mens rug har gått ned med 200 kg/daa. Grunnet det store bygg- og havrearealet er den totale avlinga gått ned fra 479 til 453 kg/daa. Oppløftende er imidlertid at matandelen på både hvete og rug har steget, for hvete er hele 74 prosent prognosert å holde matkvalitet. I tillegg til å holde falltallskravene, har andelen i proteinklasse 1 og 2 økt, og proteinprosenten har økt i alle proteinklasser. Det betyr at det ikke trengs like mye import for å tilfredsstille proteinkravene til ferdig matmjøl. I forbruksprognosen er det lagt vekt på en økning i matkornforbruk hos norske møller i 2016, og at denne økningen fortsetter i kommende år.

Norske Felleskjøp har, i prognosene for korn brukt i kraftfôr, lagt til grunn 15 prosent havre. Så høyt har ikke forbruket vært siden 2011. Likevel vil det bli havre til overs, som må overlages til neste kornår. NFK kommenterer at det er plass til mer fôrhvete i kraftfôret.

Hele prognosen finner du hos Norske Felleskjøp på fk.no

Årsmøte i Kio

Sett av 17. februar 2017.
Da arrangeres årsmøtet i
Kornbøndernes
interesseorganisasjon.

Tid og sted blir bekjentgjort på nettsiden.

Årets tilgangsprognose fra Norske Felleskjøp viser samlet avling på 1,23 millioner tonn.

Knowledge grows

Kunnskap gir vekst

GOD AGRONOMI GIR RESULTATER I KORNPRODUKSJONEN

For å øke kornavlingene kan man skreddersy dyrkingsteknikker, gjødsling, kalking og andre agronomiske tiltak til det enkelte skifte. Gjødsler du etter balanseprinsippet og tilpasser nitrogenet med delgjødsling, sikrer du deg det beste økonomiske resultatet.

Kontakt din forhandler for mer informasjon og bestilling av gjødsel.

www.yara.no

Intervju med Lars Fredrik Stuve, adm dir NFK

Stuve har i mange år jobbet for å synliggjøre kornets plass i norsk jordbruk, og har siden oppstarten i 2001 hatt ansvaret for markedsreguleringen for korn. I den nye jordbruksmeldinga ønsker statsråd Dale å ta fra ham det ansvaret.

Dale ønsker også å flytte ansvaret for reguleringen av eggproduksjonen til Landbruksdirektoratet.

Stuve har lest seg godt opp på ulike deler av meldinga før vi tar kontakt. Vi spør ham først om hva han tenker om at Norske Fellekjøp ikke lenger har tillit hos statsråden til å ta hånd om markedsreguleringen av korn, selv om alle aktører har meldt at de mener NFK er den rette til å ha dette ansvaret også i fortsettelsen.

– Vi synes først og fremst begrunnelsen for å gjøre endringer er merkelig. Regjeringen skriver i meldinga at «Markedsbalanseringen har virket i over 85 år og det er i seg selv en god grunn til å gjøre endringer». Norske bønder er kjent for løpende å gjøre nødvendige endringer dersom det er behov. Når noe har fungert godt vil vi som bønder tenke at det er god grunn til å beholde det, men her har statsråden hatt behov for å vise politisk handlekraft for å leve opp til sin egen regjeringserklæring, sier Stuve.

Jobber på statens nåde

For utenforstående kan det se ut som statsråden kun ønsker å si fra til norske bønder generelt og samvirke spesielt at de jobber på «statens nåde». Stuve mener de foreslåtte endringene kan få alvorlige konsekvenser for mange både korn- og eggprodusenter.

– I meldinga står det i klartekst at prisfluktasjonene vil bli større og usikkerheten rundt avsetning vil øke. Sistnevnte vil sannsynligvis komme til å få størst virkninger for rug og havreprodusenter, og i enkelte år også for matkornprodusenter. Med bortfall av mottaksplikten vil også nærhet til kraftfôrproduksjonsanlegg og matmøller bli viktigere. I dag bestemmes prisen på transittanleggene til FKA av NFK. Prisen her blir da førende for prisingen på alle kornmottak, både på Østlandet og i andre områder. Prisen i et framtidig marked vil i langt større grad bli bestemt av volumer som tilbys – mye korn vil bety at prisen vil bli presset, slik all markedsteori tilsier. Men med en videreføring av importvernet

Lars Fredrik Stuve.

FOTO: Norske Fellekjøp

vil vi fortsatt ha en basispris nær referansepris. Referanseprisen daner utgangspunktet for tollsatsen og denne prisen tar ikke hensyn til termin-tillegget gjennom sesongen. Mye tyder på at den nye ordningen vil bety at kornprisene vil falle ned mot importpris som i dag ligger 10 - 20 øre under målpris avtalt i jordbruksforhandlingene, spør Lars Fredrik Stuve.

Viktig støtte

Stuve mener det er viktig at kornprodusenter sier tydelig fra om hvilken ordning de ønsker seg og er glad for støtten han har fått fra KiO og styreleder John Lilleborge. At Krf allerede har sagt at de støtter en videreføring av dagens ordning er han fornøyd med og ønsker at flere engasjerer seg for å sikre gode løsninger for bonden for framtida

En prisreduksjon på 10 øre pr kg reduserer brutto inntekt for norske kornprodusenter på min 100 mill. kr pr år. Et system som legger opp til en inntektsreduksjon har ikke som mål å sikre en størst mulig norsk kornproduksjon, selv om korn er den av de store produksjonene med lavest markedsdekning i dag. Regjeringens egne mål for produksjonen vil derfor ikke kunne nås med dette opplegget. KiO oppfordrer derfor alle medlemmer til å si fra til både lokale- og sentrale politikere at denne politikken bærer feil av gårde.

TEKST: Harald Solberg

Svar fra statsråd Dale

I forbindelse med jordbruksmeldinga sendte KiO flere spørsmål til statsråden. Vi fikk svar på et:

– Hvordan ser statsråden på å innføre en ny skatt – en særskatt for kornprodusenter? Omsetningsavgift betalt av kornprodusenter - til private for å gjøre en jobb for dem, blir sett på som en betaling for tjenester. Omsetningsavgift betalt til staten vil delvis gå til å drifte sekretariatet, altså betaling av statens driftskostnader = en skattelegging.

Og her følger svaret fra statsråden:

– Det skal ikkje innførast nokon ny skatt for kornprodusentar. Kostnadene med sentrale verkemiddel i kornsektoren, og administreringa av desse, skal fortsatt finansierast gjennom omsetningsavgifta, slik det blir gjort i dag.

KiO tolker dette som at kornprodusentene skal betale for et eventuelt sekretariat i statens regi. Det er jo interessant at en slik ordning blir foreslått av FRP-statsråden, i enighet med resten av regjeringa.

Fra årsmøtet og arbeidet i KiO

Årsmøtet ble avholdt 19. februar, i Oslo. Alle verv ble besatt slik valgkomiteens innstilling var. Styrets leder, John Lilleborge, ble også gjenvalgt.

Som fagtema i forkant av årsmøtet hadde vi fått Eugon Hellkås og Ingve Sandven fra hver Lantmannen og Norgesmøllene til å snakke om viktigheten av god kornkvalitet for å få brukt mest mulig norsk korn til matmjøl. Etterpå snakket Kristian Thunæs om kornprising i lys av økningen i kravet til protein i matkorn. Etter en høst med store avlinger og for lavt proteininnhold var dette svært aktuelle tema som fenget de framme. Det ble et godt fagmøte og en god diskusjon.

KiO hadde videre bra aktivitet inn mot jordbruksoppgjøret og høringen i Stortinget etter inngått avtale. Stortingspolitikerne var interessert i våre kommentarer om at jordleie ikke er med som kostnad for aktive bønder, selv om de som leier bort i hovedsak er ute av næringen. Kostnaden med leiejord utgjør nær det samme som for variable kostnader og faste kostnader – altså forsvinner 1/3 av kostnadene ved å ta bort jordleie. KiO har økt sin aktivitet på nettet i år og har en operativ Facebookside. Vi anbefaler medlemmer å følge med der.

Kostnadsutvi

KiO har sett på prisutviklingen for variable kostnader i kornproduksjonen. En enkel oversikt tyder på en kostnadsreduksjon på 21-22 kr/daa til neste år, målt mot 2016.

Gjødselprisen er den dominerende kostnadsmessig av innsatsfaktorene. Gjødselprisen har gått betydelig ned i høst. Gjødselkostnaden synker da 25-50 kr/daa, avhengig av gjødslingsstyrke.

Såkorntprisen har økt 20 øre/kg fra i fjor, mens mye tyder på at plantevernprisene blir nær de samme for neste sesong som sesongen 2016. Den siste store kostnadsarten som i noen oppsett kalles variabel, er diesel. Her varierer prisene fra dag til dag, men en sjekk tilsier en økning på 40 øre/l fra i desember 2015 til desember nå. Med økt avgift grunnet statsbudsjettet vil prisen øke med enda 35 øre/l

I oppsett NLR Øst og NLR Innlandet har laget, er faste kostnader knyttet til maskiner, i snitt de samme som variable kostnader/daa. Med lave renter vil kostnadene holdes nede. Jordbruket er derfor avhengig av den generelle renteutviklingen for størrelsen på sine faste kostnader.

kling i korn i 2017

Kostnader sesongen 2016 og sesongen 2017.

Innsatsfaktor	Okt-des 2015	Okt-des 2016	Prisdiff %	Effekt 2017 (kr/daa)
Fullgjødning 22-3-10 (kr/kg)	3,62	3170	-12,4	-23
OPTI-NS (kr/kg)	2,98	2280	-23,5	-18
Bygg (såkorn, kr/kg)	5,45	5,65	3,7	4
Vårhvete (såkorn, kr/kg)	6,45	6,65	3,10	4
Plantevernmidler (forholdstall)	100	100	0,0	0
Diesel (kr/l)	6,57	6,95	5,8	3
Diesel i 2017 (kr/l)	6,57	7,30	11,1	5
Samlet diff 2016-2017				-22

FOTO: Åsmund Langeland

Kornkonferansen 2017

Tid: 18. januar 2017 9.00-16.00

Sted: Oslo Kongressenter

Norges Bondelag og Norske Felleskjøp arrangerer Kornkonferansen 2017.

- Jordbruksmeldinga
- Paneldebatt med sentrale politikere
- Nye miljøkrav til kornbonden
- Viktige forbrukertrender
- Industriens muligheter og behov

Se fullstendig program og påmelding på www.fk.no

NORGES BONDELAG

Felleskjøpet

Synsing om kornprising

Kornårene 2015 og 2016 har for mange kornbønder vært to gode år. Økonomisk sett ikke så stor forskjell i sentrale kornstrøk, tross betydelig større avling på hvete og bygg i 2015. 2016 blei et godt havreår for de fleste. At forskjellen ikke blei større i inntekt for hvetedyrkere, skyltes først og fremst proteinkvaliteten.

2015 kunne bidratt til en betydelig større inntektstopp for en god del kornbønder, enn det resultatet blei. Dette skyldtes svikt i gjennomsnittlig protein% i hveten, og derfor blei andel mathvete lav dette året. Vi har jo før tatt opp misnøye med hoppet i proteinkrav til mathvete fra 10,0 til 11,5 %. Når avlingene blei store både for vår- og høsthvete i 2015, blei det for de fleste planlagt og utført for lav N-gjødsling. Resultat for lav protein%. For å ta min drift som eksempel, mente vi at avling på 800-900 kg høsthvete og 600-650 kg vårhvete var riktig. Så blei resultatet nær 1000 kg høsthvete, og nær 700 vårhvete. Vi skulle nok ha tilført 1-2 kg N mer pr daa. Men så har vi dette med å ta hensyn til miljøet også da. I Danmark har jo kravene til maks tilført N blitt alt for strengt, resultat at den danske kornbonden i liten grad oppnår mathvete. Gjennomsnittet for all hvete hos meg lå på 11-11.2 % protein. Ergerlig, og etter mitt syn feil. Godtatt % avvik kunne vært romsligere, og krav på 11.5 er for strengt.

Årene 2015 og -16 kunne også gitt et bedre løft for kornbonden hvis organisasjonene og staten hadde forhandlet fram en bedre kornpris. Et løft fikk vi, men for dårlig. Gledelig at mathveten fikk størst økning. For den er dyr og mer komplisert å dyrke, derfor fortjente den det lille løftet. Kornprisen er ellers for lav. Det er absolutt ikke ofte at kornavlingene og kvaliteten på kornet er så bra som i 2015 og -16. Derfor er det de siste 10 åra blitt nedgang i arealer til korn, og flere større kornprodusenter har gitt seg. Dekningsbidraget blir i utgangspunktet for dårlig. Men årene 2015-16 ga likevel en forsiktig optimisme.

Både vanlige forbrukere og husdyrprodusenter har råd til en økning i kornprisen etter min mening. Når vi vet hvor mye brødpriisen har øket

disse årene, og samtidig har kornprisen så å si hatt en flat kurve, forstår vi at matkorn burde ha en betydelig høyere pris. Kraftfôrbaserte produksjoner er en større utfordring. Mjølkeprodusenter og enkelte i kraftfôrindustrien, har signalisert til meg at kraftfôret kanskje er for billig. Men kraftfôrpris til svin og fjørfe kan/bør ikke være større enn de kan «tåle» i forhold til prisutvikling og marked.

Kraftfôrpolitikk omhandler mye mer enn pris. Sammensetningen av kraftfôret er særst viktig for å få avdrått til mjølkekua høy, rask tilvekst på kjøttedyr og gode egg med riktig farge på eggeplomma med mer.

Havren har i flere år hatt problem pga DON-verdier. Det har nå bedret seg radikalt, og derfor stor grunn til at norsk havre burde bli brukt opp uten overlagering. I år ligger det an til kanskje å øke andel havre totalt i kraftfôrproduksjonen fra ca 12% til opp mot 16%. Dette fordi DON-verdiene er mye lavere enn problemårene 2010-2013, men på samme nivå som tidligere år. I noen produksjoner kan havreandelen være større, men det er utfordringer i smak og å få pellets til å «hefte seg sammen». Fett i havre er imidlertid gunstig både for dyr og mennesker. En økning i bruken av havre til mat er også mulig. Dette vil kanskje resultere i mer optimisme hos havredyrkere og eventuell økning i havreprisen på sikt. Havren er særst viktig i vekstskiftet.

Dette var noen tanker fra en aktør i næringa, som mener at kornbønder nå trenger en betydelig bedring i rammevilkår i tida framover. Da er økonomi og avsetning på norske kornprodukter sentrale momenter. Personlig synes jeg prisøkning er mye bedre og sikrere vei og gå enn over budsjett. Så får vi håpe at avlingene i 2015-16 blir gjennomsnittet framover.

TEKST: Rune Sandsether, bonde og styremedlem KIO

PLANTEKULTURPRODUKTER

Vi har det du trenger når du trenger det!

Norgesfôr tilbyr sertifisert såvare, gjødsel, plantevern og andre driftsmidler. Se ytterligere sortiment og sortomtaler på www.plantekultur.no

BESTILLING:

Ta kontakt med din lokale forhandler.
Se vår nye hjemmeside www.norgesfor.no

Mer bruk av norsk korn

Norsvin har en ambisjon om å kunne bruke helnorsk kraftfôr i løpet av få år. For å få til det må det til endringer og innovasjon. For drøvtyggere har en ny behandlingsmåte ført til at langt mer kjøtt og mjølk kan produseres på norske råvarer. For svin jobbes det også med en ny proteinkilde.

Erlend Røhnebæk, bonde i Solør i Hedmark, kjører alt fôrkornet sitt gjennom en valse hvor det tilsettes urea, vann og urease, et enzym som bryter ned urea til ammoniakk og CO₂. Produktet som inneholder urease kalles Maxammon, og vi i KiO er spent på hva dette gjør med det norske kornet.

– Resultatet blir et fôr, hvor proteinet øker fra 10 prosent til 15 prosent, samtidig med at pH ender på 9,0. Kornet blir kjørt rett fra jordet, og inn i ei lagringspølse. Hver pølse tar 250 tonn vare. Etter tre ukers lagring er kornet/ kraftfôret klart til bruk. Med så høy pH tåler dyrene store mengder kraftfôr langt bedre og vi dyra tar opp mer av næringen i både grovfôret og det behandlede kornet, forklarer Røhnebæk.

Prosessen går ut på å tilsette 15 kg urea og 5 kg Maxammon til 1.000 kg korn. Mengden tilpasses utgangspunktet og hva en ønsker av protein til slutt. Erlend mener dette er en effektiv måte å bruke N på.

– Det er svært vanskelig å kunne øke proteinmengden i kornet med 5 prosentpoeng. Samtidig vil ikke sterkere gjødsling ha effekt på pH og kvaliteten av det ferdige fôret. N-gjødsling er også en stor kostnad for kornprodusenten, mens ureabehandlingen er en kostnad i neste ledd, sier Erlend Røhnebæk.

Reint teknisk er behandlingen enkel – det skal til små investeringer. I tillegg kan behandlingen gjøres lokalt, og er ikke avhengig av geografisk struktur i kornmottakene, fortsetter Erlend entusiastisk.

FOTO: Åsmund Langeland

Kornet lagres i plastpølser.

FOTO: Erlend Røhnebæk

– Med en slik behandling trengs det å kjøre kornet bare en gang. Bønder kan gå sammen lokalt og behandle kornet der det blir produsert. Så fraktes det ut til både mjølk- og kjøttprodusenter. For ku med midlere ytelse kan dette holde som eneste proteinkilde. For høyt ytende kuer må en imidlertid inn med noe soya eller raps. I storfe-kjøttproduksjon er Maxammonkorn et fullgodt kraftfôr.

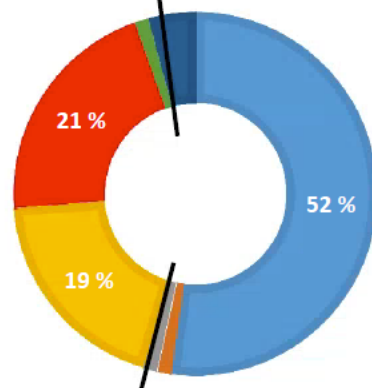
I etterkant av at Røhnebæk har startet med denne behandlingen har også andre jobbet med å finne tilsvarende produkt. Norgesfôr vil komme på markedet med en konkurrent og andre har begynt å samarbeide med Røhnebæk.

Tilbake til Norsvin, og direktør Olav Eik-Nes sin visjon om helnorsk kraftfôr innen 5 år (2020), er det ikke nok norsk korn til alle. I svinefôr er det allerede drøyt 70% norske råvarer. Utfordringen er norske proteinråvarer. Nye proteinkilder må på plass for å nærme seg kun norsk. Med kravet som stilles til kraftfôr til svin må det også mer utvikling på plass for å sikre helnorsk, men, som han sier: Det er ikke mulig å nå 100% norsk innen 2020, men vi kan komme langt nærmere enn i dag.

TEKST: Harald Solberg

RÅVARER I NORSK KRAFTFÔR

- Norske kornråvarer
- Norske proteinråvarer
- Norske fettråvarer
- Importerte korn og karbohydratråvarer
- Importerte proteinråvarer
- Importerte fettråvarer
- Mineraler og vitaminer

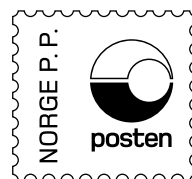
Råvarer i norsk kraftfôr 2015.

KILDE: Felleskjøpet Fôrutvikling AS

Norsvins visjon er helnorsk kraftfôr innen 2020. Per i dag er andelen 70 prosent. FOTO: Marit Glærum

A

Returadresse: KiO, Blæstad, Høyvangvegen 40, 2322 RIDABU

Meld naboen inn i KiO

Meld inn naboen eller en kollega i KiO! Send utfylt skjema til
Kio, Høyvangvegen 40, 2322 Ridabu
Det er også mulig å bruke innmeldingsskjemaet på nettsiden www.kio.no

For førsteårs medlemskap er prisen kr. 200,- (2017).

Innmelding

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ Sted: _____

Telefon: _____

E-post: _____

Kornareal: _____

Underskrift: _____

